

Vergaderjaar 1985–1986

19463

Verdere verlenging van de werkingsduur van de Wet van 29 december 1982, Stb. 762, houdende voortzetting van de beperking van de vakantie-uitkering voor het overheidspersoneel en overeenkomstige personen

Nr. 5

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 18 april 1986

Ik stel het op prijs dat de Kamer op korte termijn het verslag over het onderhavige wetsvoorstel heeft willen uitbrengen, waardoor wordt bijgedragen aan een spoedige parlementaire afhandeling van dit onderwerp.

Uit het verslag blijkt dat de vier fracties die daarvoor inbreng hebben geleverd het wetsvoorstel niet onverdeeld positief hebben ontvangen. De leden van de fractie van de P.v.d.A. spreken er hun teleurstelling over uit, de leden van de fracties van het C.D.A. en van de V.V.D. hebben met gemengde gevoelens van het voorstel kennis genomen en de leden van de fractie van D'66 hebben bezwaren tegen de voorgestelde verdere verlenging van de werkingsduur van de Wet van 29 december 1982 waardoor de vakantie-uitkering voor het overheidspersoneel en overeenkomstige personen kan worden beperkt voor de periode van 1 juni 1986 tot 1 januari 1987. Voor deze reacties heb ik begrip: ook de regering is zich bewust van de ongelijke behandeling van het overheidspersoneel en overeenkomstige personen ten opzichte van werknemers in de marktsector wat de vakantie-uitkering betreft. In het verslag hebben met name de fracties van de P.v.d.A., van het C.D.A. en van D'66 de aandacht op deze ongelijke behandeling gevestigd. Zoals bekend, is de regering van oordeel, dat de noodzaak tot voortzetting van de beperking van de collectieve uitgaven dwingt tot een dergelijke ongelijkheid. Ik ben er dan ook erkentelijk voor dat de fracties van het C.D.A. en van de V.V.D., zoals uit hun reacties valt op te maken, bereid zijn – zij het niet van harte – medewerking te verlenen aan de totstandkoming van de onderhavige verlengingswet.

De leden van de fractie van de P.v.d.A. memoreren de niet geslaagde voorbeeldfunctie die de overheid met ingang van 1983 de marktsector heeft gesteld. Ook de leden van de fracties van het C.D.A. en van de V.V.D. hebben daarover een opmerking gemaakt. Het is inderdaad teleurstellend geweest dat de regering heeft moeten ervaren dat het dringende beroep op de sociale partners in het overleg met de Stichting van de Arbeid niet tot de gewenste navolging in de marktsector, om evenals de overheid de beperking van de vakantie-uitkering voort te zetten, heeft geleid. Dat de beperking van de vakantie-uitkering een bezuinigingsmaatregel is, wordt overigens niet ontkend door de regering.

De leden van de fractie van het C.D.A. verwijzen naar een passage in de op 12 juni 1984 uitgebrachte nota naar aanleiding van het verslag van de Eerste Kamer op wetsvoorstel 18 353. Naar de mening van de regering geldt nog steeds dat van de beperking van de vakantie-uitkering geen gewoonte mag worden gemaakt, als het bedrijfsleven niet bereid is deze weg te volgen. In dit verband zij er overigens de aandacht op gevestigd dat in de op 7 mei 1985 uitgebrachte nota naar aanleiding van het verslag op wetsvoorstel 18 936 (inzake de voortzetting van de beperking tot 1 juni 1986) de regering heeft opgemerkt dat niet kan worden voorzien hoe vaak de onderhavige wet nog verlengd zal worden. Het streven van de regering blijft erop gericht de bestaande ongelijkheid zodra daarvoor de benodigde budgettaire ruimte aanwezig is, welke nauw verband houdt met de financiële en sociaal-economische toestand waarin ons land zich bevindt, te mitigeren of op te heffen. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het feit dat ingaande 1984 te toentertijd geldende aftopping, waarvan de leden van de fractie van de P.v.d.A. gewag maken, is komen te vervallen. Voorts dient dit te worden opgemaakt uit de omstandigheid dat de regering voor de beperking van de vakantie-uitkering bij de overheid telkens heeft gekozen voor een tijdelijke maatregel en niet voor een structurele wijziging van de onderscheidene rechtspositieregelingen (daarin is immers nog steeds sprake van een aanspraak op een ongekorte vakantie-uitkering).

Zoals bekend, houdt overigens het onderhavige wetsvoorstel zelve niet in dat het percentage van de vakantie-uitkering daadwerkelijk met 0,5 procentpunt wordt verminderd. Thans is aan de orde de maatregel – in feite een conserverende maatregel – die het de regering mogelijk maakt om gedurende de periode na 1 juni aanstaande de beperking van de vakantie-uitkering te kunnen voortzetten tot 1 januari 1987. Ik benadruk hierbij dat de eventuele daadwerkelijke voortzetting van de beperking van de vakantie-uitkering, alsmede de beoordeling van de mogelijkheden nog vóór 1 januari 1987 te komen tot een verhoging van het uitkeringspercentage – de leden van de fractie van het C.D.A. vragen daarvoor de aandacht – mede afhankelijk is van de uitkomsten van het overleg in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken over het gehele pakket van maatregelen op het terrein van de arbeidsvoorwaarden van het overheids-personeel, waarvan de vakantie-uitkering onderdeel uitmaakt. Overigens zij opgemerkt dat aan de centrales van overheids-personeel in het kader van het pakket-1986 is voorgesteld de beperking over de thans lopende uitkeringsperiode (dit betreft de in de maand mei aanstaande uit te betalen vakantie-uitkering) nog niet – ook nog niet gedeeltelijk – ongedaan te maken. Het overleg daarover is evenwel nog niet afgerond.

Mede als gevolg van de ongelijke behandeling op het punt van vakantie-uitkering is in deze kabinetsperiode op het niveau van modaal de ambtenaar circa 6% in koopkracht achtergebleven ten opzichte van een werknemer in het bedrijfsleven; hierop hebben ook de leden van de fractie van de P.v.d.A. de aandacht gevestigd. Aan deze leden zij overigens naar aanleiding van een opmerking medegedeeld dat het in het kader van een verantwoord overheids-personeelsbeleid denkbaar is de aanspraak op vakantie-uitkering weer te verhogen tot 8%; het ontbreken van de financiële middelen daarvoor verhinderen echter de realisatie daarvan. Zou niettemin zijn gekozen voor het doen vervallen van de beperking, dan zou dat noodgedwongen gepaard zijn gegaan met het aanbrengen van een overeenkomstige besparing op een ander terrein dan dat van de vakantie-uitkering. De regering is vooralsnog van mening dat handhaving van de bestaande beperking onderdeel moet kunnen blijven uitmaken van het overleg met de centrales van overheids-personeel over de financiële arbeidsvoorwaarden in 1986 en in 1987. Zij is van oordeel dat in het kader van het Centraal Georganiseerd Overleg bezien moet worden of er de voorkeur aan wordt gegeven de vakantie-uitkering op enig tijdstip te

verhogen ook als dit dan ten koste moet gaan van andere verlangens op het terrein van de financiële arbeidsvoorwaarden.

De leden van de fracties van de P.v.d.A. en van D'66 zou ik, gezien hun aankondiging dat zij geen medewerking kunnen verlenen aan de verlenging van de werkingsduur van de Wet van 29 december 1982 tot 1 januari 1987 erop willen wijzen dat over de onderhavige (conserverende) maatregel overeenstemming is bereikt met de centrales van overheids-personeel toen werd besloten de verlenging niet tot na 1 januari 1987 te doen voortduren.

In antwoord aan de leden van de fractie van de P.v.d.A. deel ik voorts mede, dat het thans nog niet in het voornemen ligt de bestaande beperking te beëindigen, ondanks de aanduidingen die deze leden in een aantal recente publikaties hebben aangetroffen. Zo overigens een dergelijk voornemen zou ontstaan, dan zal daarover uiteraard in het Centraal Georganiseerd overleg een voorstel worden ingebracht. Dit overleg zal waar het 1987 of later betreft plaatsvinden onder een nieuw kabinet, zodat de regering daarover thans geen uitspraken kan doen.

Zoals uit het vorenstaande duidelijk blijkt, streeft de regering ernaar de – in de ogen van de C.D.A.-fractie bijna structurele – achterstand op het terrein van de vakantie-uitkering zodra dat financieel verantwoord is te beëindigen. Of daartoe reeds met ingang van 1 januari 1987 de mogelijkheid zal bestaan – dit zij medegedeeld naar aanleiding van een opmerking van de leden van de fracties van het C.D.A. en van de V.V.D. – zal dienen te worden beoordeeld door het dan verantwoordelijke kabinet, zoals hiervoor al is gesteld.

Tenslotte zij – mede in reactie op een opmerking van de leden van de fractie van D'66 – medegedeeld, dat de uitkomsten van het pakketvergelijkend onderzoek nog niet hebben kunnen leiden tot concrete beleidsvoornemens voor het treffen van maatregelen op het terrein van het voeren arbeidsvoorwaardenbeleid bij de overheid en het ter uitvloeijsel daarvan doen van voorstellen terzake aan de centrales van overheids-personeel.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
R. W. de Korte